

DANKBAAR AANDENKEN AAN

MEVROUW

Irma DE SMET

weduwe van de Heer Lucien VOLKAERT

geboren te Nederbrakel op 9 februari 1922
en godvruchtig overleden in het A.Z. Sint-
Elizabeth te Zottegem op 5 november 1999,
gesterkt door het Sacrament
van de ziekenzalving.

De familie dankt U voor uw meelevens en gebed.

"Wij geven nu alles in handen van de Heer", dit was het laatste zinnetje dat zo'n goede vijf jaar op het gedachtenisprentje van Lucien stond, Irma's echtgenoot. En dit is wat haar twee dochters de laatste dagen van haar leven hebben moeten doen: "alles in handen leggen van de Heer" want niets wees er een paar weken geleden op dat het afscheid van Irma zo nakend was. Ze was de laatste jaren alleen achtergebleven in haar huisje op "Volkenberge", weliswaar veel in het gezelschap van haar kinderen en kleinkinderen, in het bijzonder met kleindochter Jessy, maar toch ...

Alleen achterblijven in een huis, dat voor de familie zoveel geschiedenis schreef, is geen pretje. Dat alle familieleden goede herinneringen aan dit huisje en de bewoners hebben overgehouden ligt aan de sfeer die er heerste: zo vriendelijk, zo hemels, een paradijs op aarde.

Het was een bewijs dat wij mensen, een stukje hemel op aarde zelf maken, want dit paradijs was opgebouwd door het harmonieus samenleven van de familie. Iedereen had een steun aan iedereen. Met het voortschrijden der jaren echter, werd er één voor één iemand weggenomen zodat alles rondom Irma er zo anders door werd. Het was niet langer een paradijs, het werd een eenzaam verder leven in vertrouwen op Onze Lieve Heer. Maar ook een verder leven met twijfels en vragen: de noveenkaarsen die er de laatste jaren hebben gebrand bewijzen dit. En toch was Irma er zo graag, zelfs zo graag dat men haar er de laatste jaren bijna niet meer buiten kon krijgen. Wellicht leefde ze met de kracht herinneringen aan de vroegere mooie dagen, waarin ze vele familieleden op bezoek kreeg, juist omdat het er zo behaaglijk was. "Volkenberge", zoals het laatste huisje op Herthuizen steeds werd genoemd, was niet meer hetzelfde de laatste jaren. Of juist toch wel, want tante Irma was er nog, en als men er kwam, dan werd men met dezelfde liefde als vroeger ontvangen.

Net als haar echtgenoot werd Irma, onverwacht, op zeer korte tijd uit deze wereld weggenomen. Met haar wordt een familiehoofdstuk afgesloten, het hoofdstuk "Volkenberge". Ze heeft het paradijs op aarde verlaten voor een ander, nog veel mooier paradijs, dat bij de Hemelse Vader. Daar zal zij worden verenigd met al diegenen die haar voorgingen. Moge dit een troost zijn voor al diegenen die zij achterlaat.

Marie-Christine en Carine, Aurel en Jacques, zorg goed voor elkaar en hou de familieband in ere. Tineke, Tino, Tim, Nico en Jessy, meetjen Irma hield veel van jullie en draagt jullie in haar hart. Ik was zo graag bij jullie gebleven, maar weet dat ik vanin de hemel over jullie waak. Beste zussen, familie en vrienden, ik ben onverwacht heengegaan, een echt afscheid was helaas onmogelijk. Weet dat ik nu thuis mag komen bij de hemelse Vader en bij allen die mij zijn voorgedaan. Blijf mij denken in uw gebeden. Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons, arme zondaars, nu en in het uur van onze dood. Amen.

Namis op vrijdag 26 november 1999 om 18.30
uur in de Sint-Pietersbandenkerk te Brakel.

Rouwl. Fun. & Drukw. B.V.B.A. RAOWL, Brakel.